

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38Ek/184/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121215032
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Greško
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121215032.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci F. X/ S. T. C., nar: X.XX.XXXX, D. utca X/E, XXXX I., A. republika a F. X / . A. I., nar: XX.XX.XXXX, S. XXXX/X, XXX XX S., proti Z.: U.. A. D., nar: X.XX.XXXX, XXX XX I.-B., o vymoženie peňažného nároku, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jaroslav Mráz, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Bosákova 7, 851 04 Bratislava, IČO: 30 791 227, pod sp. zn. XXXEX XX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený 1/ a oprávnený 2/ (oprávnený 1/ a oprávnený 2/ spolu aj ako „oprávnení“) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 9.1.2021 domáhali od povinného vymoženiu peňažného nároku a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 6.2.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.4.2014 a vykonateľnosť dňa 16.4.2014, v súlade s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 19.3.2015 (ďalej len ako „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 12.2.2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Jaroslav Mráz, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Bosákova 7, 851 04 Bratislava, IČO: 30 791 227, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXXEX XX/XX.
3. Dňa 23.3.2021 bolo súdnemu exekútorovi doručené podanie povinného zo dňa 17.3.2021, ktorým uplatnil námietku zaujatosti súdneho exekútora. Súdny exekútor dňa 25.3.2021 predložil námietku zaujatosti povinného súdu na rozhodnutie spolu so svojím vyjadrením. Súd Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp zn. 38Ek/184/2021 zo dňa 5.5.2021 námietku zaujatosti súdneho exekútora podanú povinným zamietol. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.6.2022. V ďalšom súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie i návrh povinného na zastavenie exekúcie. Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že povinnému bolo dňa 17.3.2021 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Povinný doručil poverenému súdnemu exekútorovi podanie označené ako „Vec: Návrh na zastavenie exekúcie,“ podľa tvrdení súdneho exekútora dňa 23.3.2021 (na poštovú prepravu povinný podal návrh na zastavenie exekúcie dňa 17.3.2021).
4. Povinný vo svojom podaní, ktoré súdu posúdil podľa obsahu ako návrh na zastavenie exekúcie uviedol, že ide o cielene a účelovo naplánovanú exekúciu od roku 1998, pričom oprávnení a rodinný advokát O.. P. X. si boli vedomí, že finančné prostriedky na vkladnej knižke s názvom A., W., I. založené v Slovenskej sporiteľni patrili povinnému, P. a matke, pričom cit.: „Otec O. T. mal vlastnú vkladnú knižku, ktorá ani nebola predmetom dedičského konania, A. I. ju odcudzila. Na pohrebe dňa 30.11.1998 syn O.. P. X. povedal „aj tak nič nebudú mať o všetko ju F., už je to naplánované!! Keď jeho manželka vrela, že A. bude bohatá.“ Povinný tvrdil, že sa jedná o organizovaný zločin naplánovaný, aby povinnému zničili celý život dve nevlastné sestry a rodinná advokátka, aby povinný nemal peniaze, majetok, prácu, nemohol si založiť rodinu, vydať sa, mať potomka, zveľaďovať majetok po rodičoch, starých rodičoch,

chovať kone, psov a pestovať poľnohospodárske plodiny. V ďalšom uviedol, že vkladná knižka s názvom A., W., I. ku dňu smrti otca povinného neboli predmetom dedičského konania, pričom až následne sa stali predmetom dedičského konania. Povinný ďalej poukázal, že bola proti nemu podaná žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia ako i trestné oznámenie. Rovnako uviedol, cit.: „Podľa mňa O.. P. X. zneužila súdy Slovenskej republiky, aby rozhodovali sudcovia o niečom, čo som si ja uvedomovala v 10 rokoch, že patrí mne.“ Povinný považoval výšku vymáhaného nároku za „neuveriteľný.“

5. Poverený súdny exekútor vyzval oprávnených, aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnení uviedli, že trvajú na pokračovaní v exekúcii.

6. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie súdu na rozhodnutie, k návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa nevyjadril.

7. Podľa § 61k odsek 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov („ďalej len Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k odsek 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k odsek 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k odsek 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l odsek 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Súd uvádza, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 17.3.2021. Súdnemu exekútorovi bol dňa 23.3.2021 doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, pričom predmetný návrh bol podaný na poštovú prepravu dňa 17.3.2021. Súd konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote v zmysle § 61k odsek 2 Exekučného poriadku, a preto takto podaný návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok.

13. Súd zároveň dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa súd nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

14. Súd vo všeobecnosti konštatuje, že každý voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iného orgánu je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, a to pod hrozbou exekúcie tak, ako o tom bol v samotnom exekučnom titule poučený aj povinný. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil majú oprávnení právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Účelom exekučného konania je teda nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávnených, ktorý im bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom, aj proti vôli povinného, realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku

rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky, ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku (za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie), ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie, pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

15. V ďalšom súd uvádza, že návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietať všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

16. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil, čo v konečnom dôsledku povinný ani nenamieta. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 6.2.2014, nadobudol právoplatnosť dňa 12.4.2014 a vykonateľnosť dňa 16.4.2014. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo preto vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1, 2 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

17. Súd vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že tento považoval za nedôvodný, pričom poukazuje na nasledovné: Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že oprávnení mali vedomosť, že finančné prostriedky na vkladnej knižke s názvom A., W., I. založené v Slovenskej sporiteľni patrili povinnému a tretím osobám, že boli proti povinnému vedené ako civilné tak trestné konania a že došlo k zneužitiu súdov Slovenskej republiky aby rozhodovali sudcovia o niečom, o čom si povinný myslel, že mu patrí, t. j. podľa obsahu navrhol zastaviť exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd v exekučnom konaní tieto povinným namietané dôvody vyhodnotil ako okolností, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Súd uvádza, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Povinný tak vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutkový stav, ktorý vo vykonávacom konaní exekučný súd neskúma. Skutkový stav, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom

konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda v konaní, počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávnených, ktorý je uvedený v exekučnom titule, prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

18. V súvislosti s vyššie uvedeným súd preto konštatuje, že tvrdenia povinného nezakladajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k exekučnému konaniu, nakoľko tieto mali byť uplatnené už v základnom konaní, t.j. v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní a teda o tých, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Keďže povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie v uvedenom smere považoval za nedôvodný.

19. Povinný ďalej v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, cit.: „Povinný tvrdil, že sa jedná o organizovaný zločin naplánovaný, aby povinnému zničili celý život dve nevlastné sestry a rodinná advokátka, aby povinný nemal peniaze, majetok, prácu, nemohol si založiť rodinu, vydať sa, mať potomka, zveľaďovať majetok po rodičoch, starých rodičoch, chovať kone, psov a pestovať poľnohospodárske plodiny.“ Vo vzťahu k uvedenému, pokiaľ povinný chcel poukázať na svoju nemajetnosť, súd konštatuje, že uvedené tvrdenia povinného nie sú dôvodmi na zastavenie exekúcie. Pokiaľ povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na svoju momentálnu nepriaznivú finančnú situáciu, súd v tejto súvislosti uvádza, že nemajetnosť či nepriaznivá finančná situácia nie sú kvalifikovanými dôvodmi na zastavenie exekúcie. Aby mohla byť exekúcia z dôvodu nemajetnosti zastavená, musí byť preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a to zisteniami súdneho exekútora. Ak v exekučnom konaní bude preukázané úkonmi súdneho exekútora, na základe výsledkov prešetrenia pomerov povinného súdnym exekútorom, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora v zmysle § 61n ods. 1 písm. d). Súdny exekútor je povinný postupovať pri výkone exekúcie tak, aby nedošlo k nadmerným zásahom do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. Súd s poukazom na uvedené vyhodnotil túto námietku povinného ako nedôvodnú, nakoľko nemajetnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

20. Na základe preskúmania namietaných skutočností, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, príloh, návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako i vyjadrenia oprávnených k návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto súd dospel k záveru, že povinný vo svojom návrhu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o zastavení exekúcie a tieto nepreukázal relevantnými dôkazmi. Samotné tvrdenia povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, nie sú dôvodmi postačujúcimi pre rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie podľa platnej a účinnej právnej úpravy, a preto predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu, v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, zamietol (I. výrok).

21. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.